

Ответникът - ръководителят на ТП на НОИ, гр. Перник чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Иска обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. За 1980г. не е зачетен осигурителен стаж, понеже ведомостите за заплати за 1980г. са предадени от ТКЗС с. Мещица след издаване на разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. Осигурителният стаж за останалите периоди е определен по удостоверение №3180 от 18.12.2007г. на архивохранилището към ТП на НОИ гр.Кюстендил. Оспорва издаденото удостоверение изх. № 325 от 19.12.2002г. на Съвета на правоимащите в с. Мещица. Твърди, че липсват доказателства, че жалбоподателят е работил като овчар през спорния период.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Производството пред административния орган е започнало по заявление на жалбоподателя с вх. № 12945/26.04.2007г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което са приложени документи, доказващи осигурителния стаж. Жалбоподателят е декларирал, че не може да представи трудова книжка, тъй като е изгубена.

От удостоверения № 94/23.04.2007г. и № 95/23.04.2007г., издадени от Съвета на правоимащите в с. Мешица е видно, че за периода 01.01.1984г. - 31.12.1988г. жалбоподателят е работил като животновъд, гледач на овце, по данни от ведомостите за заплати на бившето ТКЗС с. Мешица.

По удостоверение № 79 от 12.04.2007г., издадено от Съвета на правоимащите в с. Мешица, за периода 1964г. - 1991 г. стажът на жалбоподателя е като животновъд.

По удостоверение № 325 от 19.12.2002г. на Съвета на правоимащите в с. Мешица трудовият стаж на жалбоподателя от 1964г. до 1984г. е като животновъд и е 16г. и 4 месеца.

По данни от архивохранилището на ТП на НОИ гр. Кюстендил, в предадените разплащателни ведомости не е посочена длъжността за периода от 1966г. до 1982г., с изключение на месеците март, април, май, юни и юли 1981г., март 1982г., януари и февруари 1983г., за които длъжностите са полевъден работник и строител и от 01.03.1983г. до 28.02.1994г. с посочена длъжност животновъд.

От приетата по делото основна съдебно-икономическа експертиза се установява, че по данни от предадения архив на ТП на НОИ трудовият стаж на жалбоподателя за периода от 03.04.1966г. до 30.03.1994г. е общо 11 години и 21 дни от втора категория и 10 години, 9 месеца и 11 дни от трета категория. В по-голямата част от ведомостите за заплати не е записана длъжността на жалбоподателя, за които периоди му е призната трета категория труд. За 1980г. не е зачетен трудов стаж, защото липсва ведомостта за заплати за тази година.

От допълнителните експертизи е видно, че за периода от 01.01.1976г. до 28.02.1981г. по отработените пълни календарни дни в месеца може да се направи извода, че жалбоподателят е работил в животновъдството. След предоставяне на разплащателната ведомост за 1980г. е установено, че за 1980г. жалбоподателят има отработени 274 дни за една година и осигурителният стаж е в размер на една пълна година. Документи, които да удостоверяват изпълняваната длъжност за спорния период не са открити.

Със свидетелски показания, които съдът кредитира като безпристрастни и съответстващи на останалите писмени доказателства по делото се установява, че жалбоподателят е работил в ТКЗС в с. Мешица като овцевъд, помагал е в отглеждането на овцете.

При така установеното от фактическа страна въз основа на събраните доказателства съдът счита, че осигурителният стаж на жалбоподателя е неправомерно определен от административния орган, поради което незаконосъобразно му е отказано отпускане на пенсия при условията на §4, ал. 1 от ПЗР на КСО.

Съгласно чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, осигурителният стаж се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, издаден от осигурителя, който се издава въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. В случая трудовата книжка е изгубена и към момента няма документи, от които може да се определи изпълняваната работа за периода 1966г. - 1982г. Има издадени от осигурителя документи по утвърден образец, в които е вписано, че са издадени въз основа на ведомостите за заплати. Това са удостоверения № 94/23.04.2007г., №95/23.04.2007г., № 79 от 12.04.2007г. и № 325 от 19.12.2002г., издадени от Съвета на правоимащите в с. Мешица. От тези удостоверения, които са доказателства по смисъла на чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж е видно, че стажът на жалбоподателя за периода от 1964г. до 1988г. е като животновъд, съответно втора категория труд. Обстоятелството, че в момента липсват данни за длъжността по предадените в архива на ТП на НОИ документи не обезсилва доказателствената стойност на редовно издадените от осигурителя документи в по-ранен период. Административният орган е следвало да зачете стажа по тези представени документи, с изключение на месеците, за които в момента има данни от ведомостите за заплати, че длъжността е полевец-работник и строител (месеците март, април, май, юни и юли 1981г., март 1982г., януари и февруари 1983г.). За тези месеци съдът приема, че в процедурата по оспорването на удостоверение № 325 от 19.12.2002г. е доказано, че длъжността е различна от посочената в удостоверението.

Общият осигурителен стаж, определен в съответствие с издадените удостоверения от Съвета на правоимащите в с. Мешица е повече от изискуемите се 15г. при условията на втора категория труд и са налице условията за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал. 1 от ПЗР на КСО.

Предвид гореизложеното, оспореното решение №***** от 09.05.2008г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, както и потвърденото с него разпореждане №***** от 29.01.2008г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване при РУ „СО“ гр. Перник. Делото като преписка следва да бъде върнато на РУ „СО“ гр. Перник за произнасяне по искането на жалбоподателя за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст като трудовият и осигурителен стаж се определят съобразно мотивите на съдебното решение.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски и разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателят се дължат разноски в размер на 600 лева, от които 150 лева адвокатско възнаграждение и 450 лева възнаграждение за вещо лице.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № ***** от 09.05.2008г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ разпореждане № ***** от 29.01.2008г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване при РУ „СО“ гр. Перник.

ИЗПРАЩА делото като преписка на РУ „СО“ гр. Перник за решаване на въпроса по същество.

ОСЪЖДА ТП на НОИ гр. Перник да заплати на Ц.Л.Д., ЕГН ***** *** сумата от 600 (шестотин) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/